

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"ב 67015-06-20

01 יולי 2021

לפני:

כב' השופט תומר סילורה

נציג ציבור (עובדים) מר אמיר אופיר

נציג ציבור (מעסיקים) מר חיים הופר

המבקש:

מועדון הפועל עמאד אכסאל
ע"י ב"כ: עו"ד אמל חנאווי

-

המשיב:

אהוד דוד
ע"י ב"כ: עו"ד יהב ארגמן

ספרות:

סמדר אוטולנגי בוררות - דין ונוהל

חקיקה שאוזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 3

חוק הספורט, תשמ"ח-1988: סע' 10, 10(ג), 11

חוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969: סע' 24(א)(1), 28

חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958

החלטה

1. בפנינו מונחת בקשה לביטול פסק בוררות שניתן ביום 12.4.2020 על ידי הבורר עו"ד בנימין טמיר (להלן: "הבורר"), במסגרת המוסד לבוררות של התאחדות הכדורגל בישראל (להלן: "ההתאחדות") בין המבקש, מועדון הפועל עמאד אכסאל (להלן: "המבקש" ו/או "הקבוצה") לבין אוהד דוד (להלן: "המשיב" ו/או "השחקן"), שלא בנוכחות הצדדים.

2. על סמך כתבי הטענות, אלה הן העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת:

א. המשיב הוא שחקן כדורגל מקצועי, אשר שיחק בקבוצה בעונת המשחקים 2019, בליגה הלאומית של ההתאחדות.

ב. המשיב הועסק בקבוצה בהתאם לטופס הסכם שחקנים לעונת 2019 (להלן: "הסכם העסקה") אשר נחתם בין הצדדים ביום 31.1.2019 המגדיר את תנאי העסקתו וזכויותיו של המשיב בקבוצה, וכן, כולל תניית בוררות ייחודית.

ג. הצדדים להסכם כפופים לתקנוני ההתאחדות, הקובעים, בין היתר, כי כל סכסוך בין שחקן לקבוצה יבוא להכרעה בפני המוסד לבוררות מטעם ההתאחדות, שכן, הוא בעל הסמכות הייחודית לדון בכל סכסוך הנוגע ליחסים החוזיים שבין הקבוצה לשחקן, וזאת בהתאם להוראות סעיף 2 לתקנון המוסד לבוררות וגישור מטעם ההתאחדות.

ד. במסגרת הליך הבוררות שהתקיים במוסד לבוררות מטעם ההתאחדות, תבע המשיב תשלום שכר עבודה עבור החודשים 03-05/2019, בהתאם להסכם העסקתו.

ה. כאמור, ביום 2.4.2020 ניתן פסק בוררות מנומק (להלן: "פסק הבוררות") ובו נקבעו, בין היתר, הדברים הבאים:

"6.1 על הנתבע לשלם לתובע בגין כל אחד מהחודשים 3/19, 4/19, 5/19 סכום של 7,000 ₪ ברוטו בתוספת ריבית שנתית של 5% על בסיס יום 10.2.19 ועד למועד התשלום בפועל.

6.2 הנתבע ינכה מסכומי הברוטו את כל תשלומי המס והחובה החלים ואת סכום הנטו ישלם לתובע עד ולא יאוחר מיום 1.5.2020.

6.3 הנתבע ימציא לתובע את כל האסמכתאות הנדרשות לביצוע התשלום לרבות תלושי שכר וטופס 106. " (סעיף א' לבקשה לביטול פסק הבורר).

1. ביום 28.6.2020 הגיש המבקש לבית דין זה בקשה לביטול פסק הבוררות, כאשר הוא סומך בקשתו על עילת ביטול המנויה בהוראת [סעיף 3 לחוק הבוררות](#), תשכ"ח-1969 (להלן: "חוק הבוררות"), כפי שיתואר להלן.

עיקרי טענות המבקש

3. לטענת המבקש פסק הבורר ניתן בחוסר סמכות – **"המשיב ביקש לחייב את המבקש, הפועל אכסאל, בתשלום משכורת הבסיס על פי הסכם העבודה ולכן הסמכות לדון בתובענה אינה נתונה לבורר אלא לבית הדין"**. (סעיף 10 לבקשה).

4. עוד טען המבקש, כי הבורר לא הכריע במלוא העניינים שהובאו בפניו ואף התעלם מהראיות שהוצגו בהליך, לרבות – **"הודעות וויתורים חתומים שמסר המשיב למבקשת, צ'יקים על שמו של המשיב שנפרעו בחשבונו של המשיב, שאת עצם קיומם המשיב הכחיש, נתפס בשקר כמה פעמים ולזה כבוד הבורר לא נתן כל משקל על אמינות גרסתו אל מול חתימות הוויתור שלו"** (סעיף 11 לבקשה). הבורר נתן את חוות דעתו לעניין זיוף החתימה ללא קבלת חוות דעת מומחה בגרפולוגיה.

5. המבקש טען כי החלטת הבורר בעניינו התקבלה "ללא כל אחיזה בחומר הראיות בקביעה, ורק מפאת קיומם של שלושה תובעים כנגד המבקשת באותו עניין, שהחתימה של המשיב על קבלת זכויותיו ושכרו, וויתור על טענות כנגד המבקש כאילו שלא הייתה." (סעיף 13 לבקשה).
6. לטענת המבקש, בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק הבוררות ובהתבסס על ההלכה הפסוקה - אין להעביר להליך בוררות מחלוקות הנוגעות לזכויות עובד אשר מקורן במשפט העבודה המגן.
7. עוד טען המבקש, כי אי ביטול פסק הבורר כנגדו יגרום לו להידרדרות תהומית ולכישלון עסקי וזאת לאור סכום התביעה המופרז והחריג אשר נקבע ללא כל בסיס ו/או תימוכין ו/או ראיות - "מה עוד שהמבקש לא יוכל להירשם במסגרת ההתאחדות לכדורגל עצם קיומו של פסק בוררות לא חוקי כל עוד לא בוטל ו/או עוכב." (סעיף 22 לבקשה).
8. על כן, לאור כל האמור, טוען המבקש כי על בית הדין להורות על ביטול פסק הבורר, כך שהתביעה דנן תידון לגופה בפני בית הדין ולא בפני בורר. בדרך זו, תינתן למבקש הזכות החוקית והמשפטית לקבל את יומו בבית הדין וזאת בהתבסס על טענותיו כנגד התביעה לגופו של עניין.

עיקרי טענות המשיב

9. העניין בתובענה של שחקן כנגד קבוצתו לשעבר, לשכר, הנסמך על הסכם העסקה אשר נכרת בין הצדדים.
10. פעילות הצדדים נעשתה במסגרת ההתאחדות לכדורגל הפועלת בהתאם להוראות סעיפים 10-11 לחוק הספורט, התשמ"ח-1988 (להלן: "חוק הספורט").
11. בהתאם להוראות סעיף 10(ג) לחוק הספורט, נקבעו תקנונים המחייבים את כלל העוסקים בתחום הספורט לרבות ענף הכדורגל.

12. בין יתר התקנונים אותם התקינה ההתאחדות ניתן למצוא גם את "תקנון המוסד לבוררות ולגישור" (להלן: "התקנון") אשר יצר מנגנון שיפוטי שקבע כי למוסד הבוררות הסמכות לדון בכל הסכסוכים הנוגעים לעולם הכדורגל.
13. לפיכך טוען המשיב, כי בהתאם להוראות סעיפים 2-3 לתקנון, כל סכסוך הנוגע ליחסים החוזיים שבין הקבוצה לשחקן ידון אך ורק במסגרת מוסד הבוררות.
14. עוד טען המשיב, "כי בנוסף להוראות התקנון המחייבות, אף בהסכם ההעסקה שבין הצדדים (שהוא הסכם אחיד המונהג על ידי ההתאחדות), ישנה בסעיף 7 תניית בוררות מפורשת בין הצדדים ולפיה, כל סכסוך הנוגע להסכם ההעסקה יידון בפני המוסד לבוררות שליד ההתאחדות, בהתאם לתקנון." (סעיף 9 לתגובה לבקשה).
15. בכתב התביעה ובפסק הבוררות עולה, כי "רכיב התביעה היחיד אותו תובע התובע הינו שכר עבודתו אשר לא שולם לו וכי אין בתביעת המשיב כל רכיב אשר מקורו בחקיקת המגן ו/או בצווי ההרחבה המעניקים זכויות סוציאליות ואשר לבית הדין לעבודה הסמכות הייחודית לדון בהם, משמע תביעת המשיב וכך גם פסק הדין הינו תביעה חוזית טהורה לשכר עבודה אשר לא שולם מכוח הסכם עבודה לתקופה קצובה." (סעיף 10 לתגובה לבקשה).
16. בהתאם לאמור, טען המשיב כי תביעתו של המשיב בהליך בוררות, מצויה בתחום מומחיותם של בוררי המוסד לבוררות ואשר נסיבותיה הן נסיבות אשר מוסד הבוררות דן בהם.
17. על כן ולאור כל האמור, מתבקש בית הדין לדחות את בקשת הקבוצה לביטול פסק הבוררות ולקבוע כי פסק הבורר ניתן בסמכות על ידי המוסד לבוררות מטעם התאחדות לכדורגל, וכן, לאשר את פסק הבורר כפסק דין. וכן, מתבקש בית הדין לצרף את ההתאחדות לכדורגל כצד להליך, אשר תביא עמדתה לעניין תקנוני ההתאחדות לכדורגל.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

18. סעיפים 10-11 [לחוק הספורט](#) קובעים, בין היתר, את הדברים הבאים:

10. (א) התאחדות או איגוד יתקינו תקנונים שיסדירו את הניהול התקין של הענף או של ענפי הספורט שהם מרכזים, לרבות תקנונים בדבר משמעת, שיפוט פנימי, ובכלל זה מוסדות השיפוט הפנימיים וסדרי הדין שלפיהם ידונו – בכפוף לסעיף 11, העברת ספורטאים – בכפוף לסעיף 11א, וכן בדבר שכר ותשלומים לספורטאים, למאמנים ולבעלי תפקידים אחרים.

...

11. (א) הסמכות הבלעדית לדון ולהחליט בעניינים הקשורים לפעילות במסגרת התאחדות או איגוד, תהיה בידי מוסדות השיפוט הפנימיים שנקבעו בתקנון לפי סעיף 10, ובהתאם להוראות שנקבעו בתקנון לפי אותו סעיף; החלטות ערכאת השיפוט הפנימית העליונה בענייני משמעת יהיו סופיות ואין לערער עליהן לפני בית משפט.

19. מכח [סעיף 10 לחוק הספורט](#) התקינה ההתאחדות לכדורגל את תקנון המוסד לבוררות ולגישור. סעיף 2 לתקנון בא וקובע, בין היתר, כי למוסד לבוררות וגישור סמכות ייחודית לדון "בכל סכסוך הנוגע ליחסים החוזיים שבין קבוצה לשחקן ובין שחקן לקבוצה". סעיף 3 לתקנון מוסיף וקובע כי - "כל סכסוך המנוי בסעיף 2 לעיל יובא לדיון והכרעה אך ורק במסגרת המוסד לבוררות וגישור".

20. בהקשר זה, כתב ישראל שמעוני בספרו הדין ביני בורות – אופק חדש בבוררות (מהדורה שניה, תשע"ד-2014) (עמ' 752), את הדברים הבאים:

"סעיף 10א' [לחוק הספורט](#) מחייב התאחדות או איגוד להתקין תקנונים, שיסדירו, בין השאר, את השיפוט הפנימי. מערכת שיפוט פנימית זו באה לידי ביטוי, בין השאר, בסעיפי הבוררות הקיימים בתקנוני מוסדות הבוררות של התאחדות הספורט בישראל וההתאחדויות לכדורגל ולכדורסל. מכוח סעיף 10 הותקנו תקנונים המסדירים את פעילות הענף בתחומים שונים.

סעיף 11 ממשיך וקובע חובת בוררות, כפי שניתן לאפיינה, לפני מוסדות השיפוט הפנימיים בסכסוכים מסוימים: "(א) הסמכות הבלעדית לדון ולהחליט בענינים הקשורים לפעילות במסגרת התאחדות או איגוד, תהיה בידי מוסדות השיפוט הפנימיים שנקבעו בתקנון לפי סעיף 10, ובהתאם להוראות שנקבעו בתקנון לפי אותו סעיף; החלטות ערכאת השיפוט הפנימית העליונה בענייני משמעת יהיו סופיות ואין לערער עליהן לפני בית משפט".

21. בהתאם לאמור, מקובלת עלינו הגישה לפיה יש לנקוט פרשנות מרחיבה המעניקה תוקף מירבי ככל הניתן לפסק בוררות שניתן על ידי מוסדות הבוררות של איגודי ההתאחדות, שהינם בעלי הידע והמומחיות הנדרשים בענף זה.

22. לענין ייחודיותו של ענף הספורט ומעמדו של מוסד הבוררות בתחום זה, יפים דבריה של כבוד השופטת (בדימוס) יפית זלמנוביץ-גיסין [בסעיף \(ת"א\) – 70645-11-16](#) **איתי גרינבוים – בני רמת גן מחלקת הכדורסל** [פורסם בנבו] (29.1.17):

"לגישתי, על בתי הדין לעבודה להכיר באוטונומיה של מוסדות הבוררות של אגודות הספורט, מכל הטעמים שמניתי לעיל ואזכיר בקצרה:

32.1. **יעילות ההליכים – אין כל סיבה כי בהנתן מנגנון יישוב סכסוכים יעיל יתקבצו מי שאימצו מנגנון חלופי, בתור ה"רגיל" וימתינו חודשים רבים עד הגיע תורם וישמע קולם באולמותינו אנו.**

32.2. **אי ההכרה במוסדות הבוררות של איגוד הכדורסל או ההתאחדות לכדורגל, כמוה כהבעת חוסר אימון במוסדות הבוררות של האיגוד, בדיינים ובאנשים המופקדים על הוצאתן מן הכח אל הפועל של החלטות המוסד לבוררות.**

32.3. **בענינו מדובר בתניית בוררות סטטוטורית אשר ההסכם בין הצדדים מאמצה ומחילה על כל הוראות ההסכם ביניהם.**

32.4 הוראת סעיף 3 [לחוק הבוררות](#) קובעת, כי "אין תוקף להסכם בוררות בענין שאינו יכול לשמש נושא להסכם בין הצדדים" ועל כן, משנקבעה הוראת הבוררות החלה על אגודות ספורט [בחוק הספורט](#) – ולא בהסכם בין שני צדדים – היא אינה מוצאת מגדרו של חוק הבוררות.

32.5 מאפייניהם הייחודיים של יחסי עובד ומעסיק בין ספורטאי לאגודת ספורט, אשר מקצתם הובאו לעיל, צריכים להלקח בחשבון בעת שבאים אנו לבחון האם יש ליתן תוקף לתניית בוררות. לא זו בלבד שמדובר ב"עובד" מזן נדיר יש מקום כי היושבים על המדוכה בענינו יהיו בקיאים, כפי שבקיאים הדיינים במוסד לבוררות של האיגוד אשר עיסוקם והתמחותם בכך, ברזי ההסכמות, הנוהגים הבלתי כתובים וההשלכות שיש לקביעות כאלה או אחרות על הליגה, השחקנים האחרים, הקבוצות והספורט בישראל."

23. משנאמרו דברים אלו, נפנה לבחינת הסעיפים [10-11 בחוק הספורט](#) כפי שהם נבחנים בפסק דין [רע"א 2186/12 משה עמר](#) - מאור מליקסון (פורסם בנבו, 20.5.2013) (להלן: "עניין משה עמר") -

"סעיפים אלו מעגנים – כאמור – חובה סטטוטורית לקיום הליכי בוררות פנימיים, כך שבית המשפט יעכב הליכים כל אימת שתוגש אליו תביעה אשר [חוק הספורט](#) חל על הצדדים לה והעומדת בתנאי התקנונים שהותקנו מכוחו ויפנה אותם למוסדות הבוררות, לפי ענפי הספורט השונים, ובענייננו למוסד לבוררות של התאחדות הכדורגל (סמדר אוטולנגי בוררות - דין ונוהל כרך א' 77-78 (מהדורה רביעית מיוחדת – תשס"ה)) (להלן אוטולנגי); ע"א 180/07 כץ נ' איגוד הכדורסל בישראל [פורסם בנבו] (2009) (להלן עניין כץ)). [בע"א 463/90](#) איגוד הכדורסל בישראל נ' ל.כ.ן לקידום כדורסל, פ"ד מד(2), 806 (1990) ציין השופט – כתארו אז – אור כי סעיף 11 [לחוק הספורט](#) אינו דן בעניינים הקשורים ל"פעילות שוטפת" בלבד, אלא ל"עניינים הקשורים לפעילות במסגרת ההתאחדות או איגוד", כלשון חוק הספורט, וכי "על פי פשוטם של דברים, ההתייחסות היא לכלל הפעילות במסגרת ההתאחדות או האיגוד".

עוד נקבע בעניין משה עמר כי :

"התכלית שביסודן של הוראות אלו היא יצירת מערכת לפתרון מהיר ויעיל לבירור סכסוכים אשר תתחשב במאפייניו הייחודיים של עולם הספורט, בפרט נוכח הדינמיות של ענף זה, המצריכה החלטות דחופות ומהירות (דרורה פלפל הספורט בראי המשפט, 173 (1994)). ההנחה, שיש לה רגליים במציאות כמובן, היא כי למוסדות השיפוט הפנימיים הידע והמומחיות בגדרי המאטריה המיוחדת שבה עסקינן. תכלית זו משמיעה לנו פרשנות מרחיבה של הסמכות הקבועה בחוק הספורט של מוסדות השיפוט הפנימיים שהוקמו מכוחו."

24. יחד עם זאת, סעיף 3 לחוק הבוררות, עליו נסמכת בקשת הקבוצה לביטול פסק הבוררות, קובע כי:

"אין תוקף להסכם בוררות בעניין שאינו יכול לשמש נושא להסכם בין הצדדים".

25. כמו כן, קובע סעיף 28 לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק בית הדין") כי:

"שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו הוא בא למנוע מסירת ענין פלוני לבוררות; אולם אם נושא הבוררות היחיד היה ענין שיש בו לבית הדין סמכות ייחודית, יהיו לבית הדין סמכויות בית המשפט בבוררות וכן תהא לבית הדין סמכות ייחודית לדון בתובענה שעילתה בפסק של בוררות כאמור."

26. על סמך הוראות אלו ובהתאם לסעיף 24(א)(1) לחוק בית הדין, המעניק סמכות ייחודית לבית הדין לדון בנושאים הנוגעים ליחסי עובד מעביד, נפסק בבג"ץ 2852/16 מעונות ילדים בישראל - קרית הילד עמותה רשומה - בית הדין הארצי לעבודה [פורסם בנבו] (11.5.16), כי ככל שמדובר במחלוקת הנוגעת לזכויות קוגנטיות מתחום משפט העבודה, בית הדין לעבודה הוא בעל הסמכות

הייחודית לדון בהן. שכן, זכויות קוגנטיות עליהן אין הצדדים רשאים להתנות או לוותר הינן בגדר נושאים שלא ניתן לדון בהן בהליך בוררות:

"הלכה היא, כי סכסוך הנוגע לזכויות עובד על-פי חוקי המגן אינו יכול להימסר להכרעת בורר. סעיף 3 לחוק הבוררות קובע, כי "אין תוקף להסכם בוררות בענין שאינו יכול לשמש נושא להסכם בין הצדדים". זכויות המגן זכו להגנה קוגנטית מאת המחוקק על יסוד מדיניות סוציאלית המכוונת להגן על העובד, וברי כי אין להסכים עליהן ולשנותן, שאם לא כן - לא יוגן העובד מפני לחץ וניצול, וההגנה עליו תסוכל. בהתאם לכך נפסק, כי אין למסור להכרעת בורר מחלוקות הנוגעות לזכויות קוגנטיות של עובד ואף לא לתנאים המוקדמים לזכאות להן."

27. יחד עם זאת, לא כל זכות שמקורה בעצם קיומם של יחסי עבודה מהווה זכות קוגנטית עליה אין הצדדים רשאים להתנות. על כן, בהינתן הכלל הנתון ברישא [לסעיף 28](#) לחוק בית הדין, אנו סבורים כי יש לכבד פרשנות המעניקה תוקף לפסיקה מנומקת שניתנה על ידי הבורר.

מן הכלל אל הפרט

28. נקדים אחרית לראשית ונציין כי לאחר שבחנו את טענות הצדדים, אנו סבורים כי יש לאשר את פסק הבוררות, ולדחות את הבקשה לביטולו.

29. בעניין הנדון, ניצבה בפני הבורר שאלת תשלום שכרו של המבקש וזאת בהתבסס על הסכם ההעסקה עליו חתמו הצדדים.

30. סעיף 6 בהסכם העסקה בא וקובע כי "בתמורה למשיב למילוי כל התחייבויותיו של השחקן עפ"י הסכם זה, מתחייבת הקבוצה, בתקופת הסכם זה, לשלם לשחקן את התשלומים הבאים: 4 תשלומי שכר חודשי כולל בסך (4 X 7,000) 28,000 ₪" (סעיף 3 לבקשה).

31. בכתב התביעה שהוגש בהליך הבוררות, טען המשיב כי הקבוצה לא שילמה לו שכר בגין החודשים: 03-05/2019.

32. מנגד טענה הקבוצה, בפני הבורר, כי "משכורת 3/19 שולמה לתובע ביום 4.4.19 באמצעות העברת סכום של 6,684 ₪ לחשבונו בבנק יהב וזאת כמוכח בנספח א' לכתב ההגנה. משכורת 4/19 שולמה לתובע במזומן. משכורת 5/19 לא שולמה, אך התשלום היה מוכן ואולם התובע סירב לקבלו." (סעיף א' לבקשה).

33. בעניין המונח בפנינו, זכאותו של המשיב לשכר, עליו הסכימו הצדדים בהסכם ההעסקה, לא הייתה במחלוקת - אלא עצם תשלומו בפועל. על כן, אנו סבורים כי עניין זה הוא זכות במשפט האזרחי ומשכך אינו בתחום שאינו ניתן להסכמה בין הצדדים או למסירה לבוררות.

34. בהקשר זה, יפים דבריה של חברתי השופטת הבכירה חנה טרכטינגוט בפסק הדין [תב \(ת"א\) 24495-05-20](#) בן גבריאל אלגרבל - בני כפר אכסאל לתרבות וספורט [פורסם בנבו] (16.12.2020), בו נקבעו הדברים הבאים:

"הנה כי כן, הזכות כמו גם הזכאות לשכר, אשר היא שנדונה בבוררות, היא זכות בת בוררות, ואין בהכרעתו של הבורר בדבר אי תשלומה בפועל, בפרט עת לא נתבעו שם או נפסקו פיצויי הלנת שכר, משום חריגה מסמכות המקימה עילה לבטלותו של ההליך [ראו והשוו גם פסיקות נוספות של בית דין זה: [תב \(ת"א\) 58922-01-17](#) אורי יצחקי - החברה לקידום הספורט והכדורסל בנתניה בע"מ [פורסם בנבו] (23.3.18); [סעש \(ת"א\) 53107-06-18](#) SOTIRIS NINI - מכבי אבשלום פ"ת - מחלקת כדורגל (ע"ר) [פורסם בנבו] (2.10.18)."

35. קביעה זו אף קיבלה משנה תוקף בבית הדין הארצי הדין בערעור על פסק הדין האמור, [עע \(ארצי\) 30331-01-21](#) מועדון הפועל עמאד אכסאל - בן גבריאל אלגרבל [פורסם בנבו] (4.2.2021), אשר קבע, בין היתר, את הדברים הבאים בהחלטה לעניין עיכוב ביצוע פסק הדין:

בית הדין האזורי סקר בהרחבה את המסגרת הנורמטיבית של הליך הבוררות שהתקיים בין הצדדים, לרבות עת מדובר בפסק בוררות שעניינו בתביעת שכר, כאשר זה ניתן על ידי מוסדות השיפוט הפנימיים של איגודי הספורט. שלא כטענת המבקש בהפנייתו לעניין דוד, הרי שבענייננו הבורר לא הכריע

בשאלת זכאותו לשכר, אלא עניינה של תביעת המשיב בהליך הבוררות היא בגין עצם תשלום שכר עבודתו אשר לטענתו לא שולם לו, והיא זכות בת בוררות. אלה מכבידים על סיכויי הערעור להתקבל, וזאת מלבד הכלל כי התערבות בפסק בוררות הינה צרה ומוגבלת. בנסיבות העניין, לא מצאתי שיש צורך להידרש למאזן הנוחות, מה גם שהסכום הפסוק אינו מן הגבוהים, והחשש שלא ניתן יהיה להשיבו – נמוך. (ההדגשה אינה במקור ת.ס.).

36. לשם השלמת התמונה, בבג"צ 760/79 דין – בית הדין הארצי, פ"ד ל"ד(3) 820, 824), אליו הפנתה הקבוצה, נקבעו, בין היתר, הדברים הבאים:

"האם זכותו של העובד לשכר העבודה יכולה לשמש נושא להסכם בין המעביד לבין העובד והאם ניתן למסור הסכסוך בגינה לבוררות? בעניין זה קבע בית-הדין הארצי בהחלטתו נשוא עתירה זו כי "אין ספק שהזכות לשכר עבודה עצמו היא זכות במשפט האזרחי, ובתור שכזאת היא בת-בוררות" (ראה גם לב/36-3 "הסנה" חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' אברהם פלצנר פד"ע 4 267).

...

אנו מניחים אפוא, בעקבות בית-הדין הארצי לעבודה, כי הסכסוך כשלעצמו בדבר הזכאות לשכר העבודה עשוי לשמש נושא להסכם בין הצדדים ואף לבוררות ביניהם. אך שאלת הזכאות לשכר העבודה היא תנאי מוקדם לזכותו של העובד לפיצוי הלנת שכר. האין בעובדה זו כדי לשנות ממסקנתו של בית-הדין הארצי לעבודה?

כפי שראינו, כדי להשיב על שאלה זו יש לבחון אם הסכם בין העובד לבין המעביד בדבר זכותו של העובד לשכר העבודה יש בו כדי להכשיל את המגמה החקיקתית העומדת ביסוד חוק הגנת השכר נראה לי כי התשובה על שאלה אחרונה זו היא בשלילה. החוק בא להבטיח תשלום במועדו של שכר עבודה המגיע לעובד. אין החוק נוקט כל עמדה באשר לשאלה אם שכר עבודה מגיע לעובד אם לאו, ואין כל מניעה שהצדדים יסכימו ביניהם בעניין זה. כשם

שהזכות לשכר עצמו היא בחוזה שבין הצדדים, כן אין כל מניעה שהצדדים יגיעו להסכם אחר בעניין זה. מטרתו של [חוק הגנת השכר](#) היא אכיפת זכותו של העובד לשכר עבודה באופן שהשכר ישולם בזמנו. העיקר היא הזכות לשכר, ואילו ההלנה אינה אלא אמצעי להגשמת מטרה זו. דיני הלנת שכר מתחילים רק במקום שדיני הזכאות לשכר עצמו מסתיימים. בנסיבות אלה איני רואה כל סיבה מדוע לא יוכלו הצדדים להגיע להסכם ביניהם בדבר הזכות לשכר, ומה שעשוי לשמש נושא להסכם בין הצדדים עשוי אף לשמש נושא לבוררות ביניהם. (ההדגשה אינה במקור ת.ס.).

37. לאור האמור, ככל שמדובר בהליך בוררות על פי הסכם העסקה יש להבחין בין זכויות הנובעות מההסכם - אותן ניתן להעביר להכרעתו של בורר, לבין זכויות הנובעות מחוקי המגן - אותן לא ניתן להעביר להכרעת בורר.

38. לפיכך, אנו סבורים כי השכר המגיע למשיב הוא זכות חוזית הנובעת מחוזה העבודה בין הצדדים ומכאן שאין המדובר בזכות מגן שאינה ברת בוררות כפי שטוען המבקש אלא בזכות חוזית בה היה הבורר מוסמך לדון ולהכריע.

39. לפני סיום, נתייחס לטענות הקבוצה במסגרת הבקשה לפיהן הבורר לא הכריע במלוא הנושאים שהובאו בפניו ומבלי שנתן משקל לאמינות גרסת המבקש או המשיב.

40. אנו סבורים כי מדובר בטענות שהועלו בעלמא, ללא כל פירוט וללא הפניה לעילות ביטול, למעט [סעיף 3 לחוק הבוררות](#), העוסק בהיעדר סמכות אשר אליו נתנו את עמדתנו, וככאלה אינן מהוות עילה לביטול פסק הבוררות.

41. עוד נוסיף ונציין, כי עיון בפסק הבוררות מעלה כי הוא מפורט, מנומק וכזה הנותן ככלל מענה לעדויות ולטענות שהועלו בפנינו.

סוף דבר:

42. הבקשה לאישור פסק הבוררות מתקבלת, והבקשה לביטול פסק הבוררות נדחית.

43. הקבוצה תשלם למשיב את הסכומים שנקבעו בפסק הבוררות ועיכוב ביצוע פסק הבורר (החלטה מיום 2.7.20) - מבוטל.
44. כמו כן, הקבוצה תשלם למשיב הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 3,000 ₪ וזאת תוך 30 יום מיום שיומץ לו פסק הדין.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"א, (01 יולי 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

נציג ציבור מעסיקים
מר חיים הופר

תומר סילורה - שופט

נציג ציבור עובדים
מר אמיר אופיר

תומר סילורה 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)